

MOCIÓ PER UN FINANÇAMENT JUST

“El subdesenvolupament no és una etapa del desenvolupament. És la seua conseqüència”

E. Galeano, Les venes obertes d'Amèrica Llatina (1978)

El País Valencià ha estat històricament un territori capdavanter en termes econòmics, solidari, obert a l'exterior i amb una notable capacitat d'adaptació i resiliència front les crisis. Des de la dècada dels seixanta, el nou model de creixement industrial, la potència de les exportacions agroalimentàries i el desenvolupament turístic, van propiciar un cercle virtuós que feu possible el progrés de la societat valenciana i la seua decidida contribució al desenvolupament econòmic de la resta de pobles de l'Estat Espanyol.

Dissortadament, aquesta situació s'ha anat capgirant amb el temps i la renda per càpita valenciana ha caigut de forma significativa respecte de la mitjana de l'Estat. El País Valencià ha passat de ser un territori més ric que la mitjana durant els anys seixanta a formar part dels territoris pobres de l'Estat, com demostra el fet que al 2014, el PIB per càpita dels valencians i valencianes es va situar en 19.693€, 2.719€ per baix de la mitjana estatal, que és de 22.412€, i a més distància encara de la mitjana de la Unió Europea, situada en els 27.400€.

Aquesta relativa decadència de l'economia valenciana, si bé és el resultat d'una multiplicitat de factors vinculats a l'evolució del model productiu, s'ha vist notablement agreujada per la persistència d'un model de finançament que ens atorga sistemàticament menors recursos dels que ens correspondrien per al nostre volum poblacional i nivell de renda per càpita. Comptat i debatut, som l'únic territori de l'Estat que, amb una renda per càpita per sota de la mitjana espanyola, aporta més del que rep a l'Estat.

Les respectives liquidacions del sistema de finançament autonòmic fetes públiques pel Ministeri d'Hisenda situen el finançament per càpita dels i les valencianes durant el període 2002-2013 en 2.106€ per habitant de mitjana anual. Aquesta xifra suposa el 91% de la mitjana del conjunt de CCAA i es tradueix en que la Generalitat Valenciana rep 212€ menys per habitant en els recursos transferits per l'Estat respecte de la mitjana estatal. L'infrafinançament del nostre país es va constatar fins i tot per l'informe de la Comissió d'Experts nomenada pel Ministeri d'Hisenda que el va xifrar el 2014 en 1.893 milions d'euros. En definitiva, som pobres, atenent als nostres nivells de renda per càpita, i així i tot rebem menys recursos que altres territoris més rics.

A més, cal afegir treus greuges addicionals: l'elevat dèficit fiscal, la discriminació en les inversions estatals i les asimetries en la distribució dels objectius de dèficit.

L'extracció de recursos dels valencianes i valencians ha estat constatada per les balances fiscals fetes públiques pel Ministeri d'Hisenda en 2005, 2011, 2012 i 2013. En totes i cadascuna d'aquestes balances, sovint calculades amb metodologies amplemment qüestionables, queda reflectit l'elevat dèficit del País Valencià amb l'Estat. És a dir, els valencians i valencianes paguem més impostos a Madrid del que finalment se'ns retorna en despesa i inversions.

Un altre dels mecanismes que agreugen el dèficit fiscal són les inversions de l'Estat al País Valencià, que han estat sistemàticament inferiors al pes poblacional del nostre territori. De fet, durant els darrers anys s'han situat entre el 6% i el 8% i per al 2016 la inversió per habitant serà de 176€, sensiblement inferior a la mitjana que es situa en 237€ per habitant.

D'altra banda, el repartiment d'objectius de dèficit per assolir l'estabilitat pressupostària ha estat amplemment discriminatori per a les CCAA, fent pràcticament imprescindible el recurs al Fons de Liquiditat Autònoma (FLA). Aquest és un mecanisme opac i completament insolidari, a través del qual és l'Estat qui ens deixa els nostres propis recursos imposant-nos interessos que alimenten l'endeutament.

Comptat i debatut, el País Valencià travessa una difícil situació financera que limita fortament el nostre autogovern i impossibilita l'adopció de mesures socials per fer front a la delicada situació que viuen moltes valencians i valencianes. Més encara, es dificulta el normal funcionament de serveis bàsics com la sanitat o l'ensenyament.

Així doncs, ara més que mai, entenem que és necessari actuar per capgirar aquesta situació. La reforma del sistema de finançament és una qüestió ineludible i que hauria de situar-se com a prioritat absoluta per a totes les valencianes i valencians. No tan sols això, sinó que també caldrà reivindicar una major autonomia fiscal, la nostra justa participació en les inversions de l'Estat i la compensació del deute històric acumulat.

És per això que es presenta la següent,

PROPOSTA

1r. El Ple de l'Ajuntament d _____ exigeix al Govern Espanyol:

1.1. Una reforma immediata del sistema de finançament autonòmic que possibilita als valencians i valencianes disposar dels recursos que generem per poder gaudir d'uns serveis públics de qualitat, i permeta de igual manera, l'exercici de les competències pròpies. La reforma hauria d'acabar amb el dèficit fiscal i garantir la nostra capacitat d'autogovern.

1.2. El reconeixement dels dèficit de finançament acumulats des que es van dur a terme les transferències de competències al País Valencià en almenys 12.433 milions d'euros des de 2002 a 2013, així com la definició i l'establiment d'un mecanisme de compensació d'estos dèficits, per exemple a través de la condonació del FLA.

1.3. La previsió per part de l'Estat d'unes inversions en infraestructures equiparables, com a mínim, al pes poblacional del País Valencià compensant en tot cas la insuficiència inversora dels últims anys.

1.4. La reestructuració del deute públic generat per la falta de finançament de l'Estat, a través d'un procés pel qual l'Estat assumisca la part dels préstecs atorgats a la Generalitat Valenciana que no hauria sigut necessària en cas que el nostre país haguera rebut un finançament per habitant equivalent a la mitjana de les comunitats autònomes, i en el qual s'establisca un calendari d'amortitzacions assumible per a la resta del deute.

2n. Traslladar aquest acord al Govern Central, al Congrés dels Diputats, a les Corts Valencianes i als Grups Parlamentaries amb representació en aquestes dues cambres.